

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 10PP/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011930
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Vojsovič
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2026:3125011930.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 17.03.2026, samosudcom E. D. F., takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

odôvodnenie:

Súdu bol doručený návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 10) a z oboznámených rozhodnutí súd zistil, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T/39/2024 zo dňa 26.08.2024 (č. I. 13 rub) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/91/2024 zo dňa 03.04.2025 (č. I. 11), a to pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, na výkon ktorého nastúpil dňa 19.05.2025 a ktorý má predpokladane vykonať dňa 19.05.2026.

Podľa skráteného výpisu klienta odsúdený vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody pre splnenie formálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie dňa 19.11.2025.

V zaslanom hodnotení na odsúdeného (č. I. 8) ústav na výkon trestu uviedol, že: „Menovaný nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo slobody sám dňa 19.05.2025. Po pobyte v nástupnom oddiele bol umiestnený do kolektívu odsúdených diferenciacnej skupiny „C“ v strednom stupni stráženia, kde sa nachádza doposiaľ. Počas priebehu výkonu trestu odňatia slobody nebolo správanie a vystupovanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni, sú zaznamenané nedostatky v oblasti rešpektovania platných noriem a zákazov. Menovaný porušoval zásady slušného správania arogantným, drzým správaním, vrátane vulgárneho vyjadrovania smerom k personálu ústavu, v jednom prípade nemal ustlané lôžko v súlade s ústavným poriadkom, verbálne a fyzicky napadol iného odsúdeného. Porušil zákaz úmyselne sa poškodzovať na zdraví takým spôsobom, že si navliekol na krk opasok, ktorý mal upevnený na okenej mreži a pokúsil sa obesiť, čo spravil za prítomnosti príslušníka. Bezprostredne po vykonaní skutku žiadal príslušníka, aby sa jeho konanie neobjavilo v záznamoch. V správaní odsúdeného sú prítomné prvky manipulácie a uvádzanie nepravdivých informácií, čím sa snaží dosahovať svoje ciele. Zásady osobnej ako aj kolektívnej hygieny má osvojené a dodržiava ich. Osvetových aktivít sa doposiaľ nezúčastnil. Prezentácia postoja k spáchanej trestnej činnosti je u odsúdeného, počas priebehu výkonu trestu odňatia slobody, kolísavá.“

Vo vyjadreniach sa k spáchanej trestnej činnosti stavia kriticky a ľutuje spáchanie skutku, verbálne vyjadruje stotožnenie sa s výškou trestu, no inokedy sponchybňuje rozhodnutie súdu, uvádza, že sa len bránil a spáchanie skutku zdôvodňuje pozitívom alkoholu. Uvedené poukazuje na to, že odsúdený si sice je vedomý negatív spáchania trestnej činnosti, no snaží sa ju obhajovať a racionalizovať. Odsúdenému disciplinárna odmena udelená nebola, uložené mu boli dva disciplinárne tresty. Voľný čas trávi pozeraním televízie, počúvaním ústavného rozhlasu, hraním spoločenských hier na cele. Nárokových vychádzok sa zúčastňuje minimálne. Ústavnú knižnicu nenavštevuje. Účasť na aktivitách kultúrno-osvetovej činnosti organizovaných v ústave, ani organizovaných inými odsúdenými nie je zaznamenaná. Počas krátko obdobia bol zaradený do umelecko-tvorivého krúžku, no z dôvodu eskorty do iného ústavu bol vyradený. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v rámci upratovacích a čistiacich prác na cele sa zapája. Odsúdený bol krátke obdobie zaradený na pracovisku v ústave, no bol z pracoviska vyradený z dôvodu nezvládania technologického postupu. O zaradenie do práce prejavuje záujem. V súčasnosti nie je pracovne zaradený dôvodu nedostatku voľných pracovných pozícií. V rámci spoluúčasti pri upratovacích a čistiacich prácach na cele nie sú zaznamenané nedostatky. Počas výkonu trestu odňatia slobody menovaný nadviazal kontakt so svojimi deťmi, matkou a družkou. Pravidelný kontakt udržiava predovšetkým s družkou a matkou, a to najmä telefonickou formou. Právo na návštevy využil niekoľkokrát, o zaslanie balíka nepožiadaval. Snaha o nadviazanie kontaktu s inými osobami, ktoré by mohli byť odsúdenému nápomocné po materiálnej i psychickej stránke počas aj po skončení výkonu trestu odňatia slobody nie je zaznamenaná. V komunikácii zachováva zásady slušného správania. Z komplexného hľadiska odsúdený program zaobchádzania plní čiastočne. V správaní a prístupe menovaného k povinnostiam a zákazom sú prítomné nedostatky. K páchaniu trestnej činnosti odsúdený zaujal kritický postoj čiastočne, voľný čas trávi pasívne. V pracovnej oblasti sú prítomné rezervy, kontakty s vonkajším prostredím sú dostatočné. Resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. Trestná minulosť odsúdeného, viď odpis registra trestov. Na základe uvedeného neodporúčam podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.“

Z odpisu registra trestov zo dňa 11.03.2026 vyplynulo, že odsúdený má evidovaných celkom 8 záznamov, pričom bol už aj viacnásobne vo výkone trestu odňatia slobody. Naposledy tento trest vykonal dňa 29.05.2023.

Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania hodnotenia došlo k zmene, keď pribudol ďalší disciplinárny trest.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že si je vedomý, že nie je odporúčaný, ale sú aj iní odsúdení, ktorí sú pracovne zaradení, majú pochvalu a nie sú odporúčaní. Pokiaľ ide o vedenie riadneho života, tak tento už viedol. Robil rok v E. a potom robil rok pri starostovi z G.. Tam bol na výpomoc. Vie, že je nedôveryhodná osoba, avšak už v júni bude mať už XX rokov. Nikdy v živote nedostal šancu, keď ju mohol dostať bolo poukázané, že je nedôveryhodná osoba kvôli registru trestov. Skutok, ktorý spáchal ten ľutuje. Stalo sa to rýchlo, bola to sebaobrana, ale aj napriek tomu to ľutuje. Uviedol, že sa mu jedná o jeho deti má obavu, aby ich nezobrali do ústavu. V prípade 3 detí E., H. a E., týmto hrozí, že pôjdu do ústavu. Najstaršia dcéra má XX alebo XX rokov. Deti by inak mohli byť jedine ešte u svokrovcov, tí však majú XX a XX rokov a sú už na dôchodku. V prípade detí sa čaká na neho, aby si ich zobral, jeho dcéra má tiež vlastné deti a starí rodičia tam je otázka stability bývania. Iné dospelé deti sa nevedia o ne postarať. Celkom má 9 detí. Deti neboli v ústave. Pokiaľ ide o neplnoleté deti, tak ich vek je X, XX a XX rokov. Bývanie má zabezpečené u svokrovcov, má však v pláne, keď sa vráti do zamestnania, že si zoberie podnájom. Prácu by mohol mať v Matadore, kde už robil, potvrdenie o tom nemá, pretože prijatie do zamestnania je tam podmienené absolvovaním prehlídky.

K disciplinárnym trestom uviedol, že prišiel ako nováčik z B. do ústavu I.. Bol tam 4. deň a z ničoho nič dostal pri raňajkách fackami a päšťami, bol tiež seknutý. Keď sa to začalo riešiť dali ho na pohotovosť do J., kde mu určili 10 dňovú maródku a určili mu injekcie na bolesť. Riešilo sa to cez PBS kto bol a kto nebol vinný, vysvetľoval ako sa to stalo a nakoniec bol vinný aj on, bolo mu povedané, že sa nemal brániť, resp. reagovať na ich údery, lebo sa pripájal k tej bitke. Druhý „kážeňák“ dostal, keď bol

na „izolačke“ 11 dní a sám, tak si chcel siahnuť na život, a to obesením opaskom o mrežu, pričom referent s pedagógom zasiahli a bol daný na psychiatriu. Od toho času berie slabšie antidepresíva. Stalo sa to lebo bol psychicky na dne, avšak v živote by to nedokázal, hlavne nie teraz, keď deti potrebujú jeho starostlivosť.

H hodnoteniu v časti drzého a arogantného správania voči príslušníkom ZVJS, uviedol, že to nie je pravda, lebo inak by mal ďalšie „kážeňáky“. Celý čas sa snažil spraviť aj nejakú odmenu, avšak je zaradený v skupine „C“, kde také možnosti až nie sú. Bola snaha opýtať sa aj do roboty, ale vždy mu povedali, že počkajte, kým sa niečo uvoľní. Teraz je na výstupnom oddieli, robí veliteľa izby, aby sa udržoval poriadok a čistota.

Na otázku či má nejaké úspory a z čoho chce živiť deti uviedol, že aktuálne úspory nemá. Prvý mesiac by mali ťažký, jeho priateľka je na materskej, druhý mesiac by už bolo dobre.

Obhajca na verejnom zasadnutí navrhol vyhovieť návrhu odsúdeného. Poukázal na výnimočné okolnosti, a to úmrtie manželky odsúdeného a pojednávanie vo veci maloletých detí odsúdeného s termínom dňa 26.03.2026 a s tým spojené riziko ich umiestnenia do detského domova. Zdôraznil prioritný záujem maloletých detí na starostlivosti rodiča. Poukázal, že aktuálne nikto iný nemá záujem o osobnú starostlivosť nad deťmi okrem odsúdeného. Pokiaľ ide o to, že odsúdený spáchal krátko po predchádzajúcom výkone trestu opätovne trestný čin tak táto okolnosť už bola zohľadnená pri rozhodovaní o treste a jeho výmere. Tiež poukázal, že k odsúdeniu viedla významná skutočnosť, a to priznanie odsúdeného napriek tomu, že neexistovali kamerové záznamy z miesta skutku, bolo to tvrdenie proti tvrdeniu a poškodený bol pod značným vplyvom alkoholu. Nakoniec poukázal, že odsúdený požiadal o prepustenie v novembri 2025 po polovici výkonu trestu a od tejto žiadosti sa rozhoduje de facto v závere výkonu trestu.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh odsúdeného.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že návrh odsúdeného nie je dôvodný, nakoľko tento nespĺňa dôsledne podmienky uvedené v ust. § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to, že odsúdený:

- vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody (1/2 v prípade trestu uloženého za prečin, 2/3 v prípade trestu uloženého za zločin),
- vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie,
- môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu.

Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to v akom ústave odsúdený vykonáva trest odňatia slobody ako aj na povahu spáchaného trestného činu (§ 66 ods. 2 Tr. zákona).

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, t. j. 1/2 za trest uložený za spáchaný prečin (§ 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona), ktorý deň pripadol na 19.11.2025.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje polepšenie tak táto podmienka v danom prípade nebola splnená. V prípade druhej podmienky súd skúma či je odsúdený schopný viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, a to plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu

odňatia slobody. Súd zároveň dodáva, že jedným z výrazov polepšenia sa odsúdeného je aj zmena na nazeranie na trestnú činnosť.

V prípade odsúdeného súd z oboznámených disciplinárnych rozhodnutí zistil, že tomu boli uložené nasledovné disciplinárne tresty:

- dňa 07.10.2025 bol disciplinárne potrestaný za porušenie zákazu úmyselného sebaopoškodzovania – pokúsil sa obesiť (trest pokarhanie),
- dňa 08.10.2025 bol disciplinárne potrestaný za to, že verbálne a fyzicky napadol iného odsúdeného (trest celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na 5 dní),
- dňa 04.03.2026 bol disciplinárne potrestaný za porušenie zákazu tetovať sa (trest umiestnenie do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase na dobu 1 deň).

Odsúdenému tak boli uložené celkom 3 disciplinárne tresty. Súd v tomto uvádza, že len celkom výnimočne a na základe odôvodnených skutkových zistení možno tolerovať vybočenie z inak riadneho dodržiavania ústavného poriadku odsúdeným. Toto však nie je prípad odsúdeného. Naopak v prípade odsúdeného je potrebné poukázať, že aj v podmienkach výkonu trestu sa dopustil násilného protiprávneho konania. Odsúdený je pritom vo výkone trestu práve pre násilnú trestnú činnosť - trestný čin výtržníctva spočívajúci vo fyzickom napadnutí inej osoby (vyplývalo z odsudzujúceho rozhodnutia).

Pokiaľ odsúdený v prípade disciplinárneho trestu uvádzal, že išlo o sebaobranu alebo že sa iba bránil, súd k uvedenému uvádza, že v konaní o návrhu o podmienočné prepustenie nie je oprávnený preskúmať správnosť skutkových zistení rozhodnutia o uložení disciplinárneho trestu. Týmto závermi je súd viazaný.

Súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Trenčíne, ktorý v uznesení sp. zn. 2Tos/51/2024 zo dňa 28.02.2024, uviedol nasledovné: „Krajský súd vyslovuje právny názor, že v zásade nemôže nikdy prichádzať do úvahy konštatovanie polepšenia (teda splnenie prvej materiálnej podmienky), ak má odsúdený v čase rozhodovania o návrhu na jeho podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody evidovaný (resp. nezahladený) čo i len jeden disciplinárny trest.“

Podľa názoru súdu odsúdený ani nemá dostatočný náhľad na spáchanú trestnú činnosť. Z hodnotenia ústavu síce vyplývalo, že k spáchanej trestnej činnosti sa stavia kriticky, pričom ľutuje spáchanie skutku, avšak niekedy spochybňuje rozhodnutie súdu, keď uvádza, že sa len bránil a spáchanie skutku zdôvodňuje požitím alkoholu. Na to nadväzuje aj výpoveď odsúdeného na verejnom zasadnutí kedy k spáchanej trestnej činnosti taktiež uviedol, že skutok, ktorý spáchal ľutuje, stalo sa to rýchlo, bola to sebaobrana. Z uvedeného tak podľa súdu vyplýva nedostatočné uvedomenie si škodlivosti vlastného protiprávneho konania zo strany odsúdeného, ktoré je prejavom nedostatočne prijatej zodpovednosti za spáchaný trestný čin. V takomto prípade nie je možné hovoriť o polepšení sa vo výkone trestu odňatia slobody. Navyše za situácie kedy sa odsúdený ešte aj vo výkone trestu dopustí ďalšieho protiprávneho konania spočívajúceho vo fyzickom konflikte s iným odsúdeným.

U odsúdeného je zrejmé, že vzhľadom na zistené nedostatky tento nepreukazuje polepšenie tak ako to má namysli ust. § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Splnená taktiež nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu riziko recidívy veľké.

V prvom rade súd uvádza, že len veľmi ťažko možno očakávať vedenie riadneho života odsúdeným v podmienkach na slobode pokiaľ ten nepreukázal polepšenie vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdenému boli uložené 3 disciplinárne tresty, z toho jeden za fyzický konflikt s iným odsúdeným. Uvedené je významné najmä s ohľadom na to, že odsúdený je vo výkone trestu pre spáchanie trestného činu výtržníctva. Pokiaľ odsúdený nie je schopný dodržiavať

pravidlá vo výkone trestu odňatia slobody, kde je pod neustálym dohľadom, nemožno od neho očakávať, že bude viesť riadny život v podmienkach na slobode, kde takúto kontrolu nad sebou nemá.

Súd tiež poukazuje aj na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý má celkom 8 záznamov v registri trestov. Z odpisu registra trestov tiež vyplynulo, že odsúdený bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody (napr. vec OS Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/196/2002, 4T/315/2002, 1T/58/2007, 4T/22/2011 a 1T/8/2016). Negatívne v tomto vyznieva najmä skutočnosť, že pred aktuálne vykonávaným trestom bol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody naposledy vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/8/2016 (pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona), ktorý vykonal dňa 29.05.2023. Z odsudzujúceho rozhodnutia vyplynulo, že trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu aktuálne sa pritom dopustil už dňa 14.09.2023. Je tak zrejmé, že ani predchádzajúci vykonaný trest odňatia slobody nemal dostatočný vplyv na nápravu odsúdeného, ktorý sa krátko po výkone trestu odňatia slobody dopustil ďalšej a dokonca opätovne násilnej trestnej činnosti.

Súd sa nestotožnil s námietkou obhajoby, že nemožno prihliadať na to, že odsúdený sa dopustil trestného činu, pre ktorý je vo výkone trestu aktuálne krátko potom ako vykonal predchádzajúci trest, nakoľko toto bolo zahrnuté už pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Podľa názoru súdu v právnom poriadku nie je také ustanovenie, ktoré by bránilo prihliadnuť k vyššie uvedenej okolnosti pri posudzovaní osoby odsúdeného a jeho schopnosti viesť riadny život v podmienkach na slobode. Naopak trestná minulosť, ale aj okolnosti jej spáchania sú bežnou a akceptovateľnou súčasťou posudzovania splnenia podmienok pre podmiennečné prepustenie.

Z odpisu registra trestov tiež vyplynulo, že odsúdenému bola celkom 3-krát daná v minulosti možnosť v podobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (vec OS Martin sp. zn. 2Pp/40/2005, 1Pp/75/2005, OS Košice I sp. zn. 8Pp/15/2012). Odsúdený sa sice v 2 prípadoch osvedčil v skúšobnej dobe, avšak následne sa neskôr dopúšťal ďalšej trestnej činnosti.

V prípade odsúdeného tak ide o osobu s výrazným sklonom k páchaniu protiprávnej činnosti, od ktorej páchania ho neodradili ani viaceré vykonané tresty odňatia slobody.

V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Súd sa tak stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu a vzhľadom na ústav (stredný stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Odsúdený svoj návrh založil najmä na tom, že v jeho prípade hrozí jeho deťom umiestnenie do ústavnej starostlivosti, a to z dôvodu, že sa nemá o ne kto postarať (úmrť matky detí). Podľa názoru súdu uvedené skutočnosti v podstate nemajú vplyv na posúdenie či odsúdený spĺňa zákonné požiadavky pre podmiennečné prepustenie. V prvom rade bolo úlohou odsúdeného aby vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie s cieľom vytvorenia si podmienok pre podmiennečné prepustenie. Odsúdený nielenže nemá udelenú ani len

1 disciplinárnu odmenu, ale má uložené až 3 disciplinárne tresty.

Splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie uvedených v ust. § 66 Tr. zákona nemožno nahradiť tým, že v rodine odsúdeného dôjde k tragickej udalosti. Každá osoba, ktorá pácha trestnú činnosť si musí byť vedomá, že v prípade jej odsúdenia môžu negatívne následky spojené s výkonom trestu pocítiť aj jej blízke osoby. Zároveň každý odsúdený má možnosť svojou aktivitou a plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázať, že sa napravil a tým si vytvorí podmienky pre podmiennečné prepustenie. V tomto však odsúdený podľa súdu nevyvinul dostatočnú pozitívnu aktivitu smerom k vlastnej resocializácii.

Pokiaľ obhajoba na verejnom zasadnutí poukazovala na dlhé rozhodovanie o návrhu odsúdeného tak súd uvádza, že ani nedodržanie lehoty 60 dní na rozhodnutie o návrhu o podmiennečné prepustenie v zmysle § 415 ods. 5 Tr. poriadku nie je dôvodom, s ktorým by zákon spájal povinnosť súdu podmiennečne prepustiť odsúdeného. Zároveň uvedené nie je ani dôvodom aby súd posudzoval splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie miernejšie.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.